

דף ח.

או"ח סימן קיט מעיף א

עין משפט א.ב.ג.

עין בסעיף הקודם

ו"ז סימן כמה מעיף ז

עין משפט ד.ה.

ז. עכו"ם שעושה חג לעצמו ומודה לאלילים כגון ביום שהוא נולד וכדומה אינה אוסר אלא אותו יום והואו*האיש* בלבד.

ו"ז סימן כמה מעיף ח

עין משפט ו.

ח. אין يوم חג אסור אלא לעובدية של הע"ז אבל השמחים ומשמריהם אותו יום או מפניהם או מושום כבוד השר מותר לשאת ולתת **עמהם**.

ו"ז סימן קnb מעיף א

עין משפט ז.

א. עכו"ם העושה משתה לחופת בנו או בתו, אסור לישראל לאכול **שם** אפיי ישראל אוכל משלו והביא שמשו עמו, ומיתחיל להכין העכו"ם צרכי סעודה ועד לאחר המשתה, כי יום אסור לאכול **שם**.

ט. כיון שאינו יום קבוע לכל. ש"ך ס"ק ר.

ג. שם בגמ' וכיר"י, וכ"כ הר"ן שכך ממשמע בתוספתא.

כ. מברייתא דר"י בע"ז דף ח' ויליף לה מקרא "ואכלת מזבחו" שמעלה עליו הכתוב באכילתו כאילו אכל מזבחו מותם משעת הקריה, שנאמר "וקרא לך", ובדרישה מסתפק אם יש היתר כאן משות איבה, והט"ז תמה עליו دائיר ישתקפ בדבר מפורש בפסוק וקרא לך וכוי' הרי התורה ציותת שיהיה לנו איבה עמהם מושום הרחקת בנותיהן ואיך נתיר משות איבה. ט"ז ס"ק א.

ל. דהאיסור הוא משות הזמנה, וכותב הט"ז דאף בבית ישראל יש איסור כשלהח לרבים איזה מאכל או משתה, שע"י הזמנתו של העכו"ם אוכלים שם והוא כבית עכו"ם, וההיתר בשולח לו עופות ודגים, אלא אומר לו שיתאספו ע"ש.

דף ח:

יור"ד סימן קנב מעיף א

עין משפט א.ב.ג.ה.

עיין בסעיף הקודם